

کجا ایستاده ایم؟

فرید سپاوش

سلام هموطن عزیز؛

سالی می آید و سالی می رود و در این گردش نو و کهنه، من، تو، ما... کجا ایستاده ایم. سهم ما چیست؟ نقش ما چیست؟ پیوند ما در دوباره شدن با کیست و برای چیست؟

افغانستان، هر لحظه در حفره جنگ و افراطیت فرو برده می شود. طالبی و داعشی شدن افغانستان یکی از میوه های تلخی ست که از درخت خونین اجانب پایین میرزد. ملت، وامانده و پریشان است و نیروهای روشنفکر و ملی در قالب ها و حصار های تنگ، گیر مانده اند. اگر نتوانیم به پراگندگی نیروهای روشنفکر، ملی، وطن دوست، طرفدار ترقی و دموکراسی، نقطه پایان بگذاریم و اگر دستهای مانرا به همدیگر گره نزنیم و همگام نشویم؛ شاید تا سالیان متمادی در مقام نظاره گران فاجعه و بحران باقی بمانیم. اگر می خواهیم اصل ثابت، نسل باقی، تخت عالی، بخت رام گردد باید بخود بیاییم و به گفتگو ها و مکالمات سازنده روی بیاوریم!

زمین سلامت می کند، ابرها درود و زنگ ها صدایت؛ برخیز که سال دیگر قدم رنجه کرد!

